

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 9139 van 24 oktober 2012
in de zaak A. 206.481/XIV-34.561**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kati Verstrepen
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding

Het cassatieberoep, ingesteld op 26 september 2012, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 86.101 van 22 augustus 2012 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 2 oktober 2012 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september
2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Uit de lezing van de voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opgeworpen middelen blijkt dat in het bestreden arrest terecht is vastgesteld dat de verzoeker uitsluitend aanvoert “dat hij wél voldoet aan de voorwaarden vervat (in) het criterium 2.8A zoals geïntroduceerd door de vernietigde instructie van 19 juli 2009”, dat zijn argumentatie zich beperkt “tot het bekritisieren van de wijze waarop de vernietigde instructie werd toegepast door (de verwerende partij)”, waarna wordt besloten dat “het betoog van verzoeker, dat een strikte toepassing van de voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 vooropstelt, niet dienstig (is)”. Met die vaststelling is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn bevoegdheid als annulatierechter geenszins te buiten gegaan en heeft hij zich niet in de plaats van het bestuur gesteld. Het eerste middel is in die mate kennelijk ongegrond.

De verzoeker stelt nog dat het bestuur zijn beslissing op basis van onjuiste feitelijke gegevens heeft genomen, meer bepaald wat betreft een repatriëring die in 2005 zou zijn gebeurd. Dit vormt echter kritiek op de aanvankelijk bestreden beslissing en niet op het bestreden arrest. Daarenboven vermag de Raad van State als administratieve cassatierechter niet in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In het bestreden arrest wordt terecht gesteld dat het vertrouwensbeginsel niet inhoudt “dat vertrouwen dat zou zijn gewekt door een administratieve praktijk, zou moeten leiden tot het handhaven van een onwettige situatie”, te dezen het verder toepassen van de door de Raad van State vernietigde instructie van 19 juli 2009. De vernietiging werkt immers ex tunc, zodat het voor de beoordeling in het bestreden arrest niet relevant is of de verzoeker zijn aanvraag vóór dan wel na de vernietiging heeft ingediend. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vierentwintig oktober tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams